

žila prične rahljati in prekupicovati dlakovino in napolni v kratkem ves prostor, kjer se to delo vrši, s pravcatim gostim oblakom ne ravno prijetno dišečega prahu. Ker prah ne gre baš prerad strani, je treba precej potrpežljivosti v tem ozračju. Da bi bilo tako delo človeškemu zdravju koristno, ne bode menda nihče trdil. Ubogi brenkar odeva svoja pluća dan za dnevom z novimi plastmi starega, z različnimi živalskimi bacili

sprede na kolovratu, podobnem onemu, kakršnega rabi vrvar, vso snov v debele vrvice in jih izroči gospodarju, ki jih potem kmalu spravi v promet. Ta žima za posteljne žimnice se prodaja na vago v različnih cenah od 1.60 K do 3.60 K, kakor je že boljša ali slabša kvaliteta.

Večje bede, kot je ta, v kateri živé ubogi brenkarji, skoro ni dobiti. Trpin brenkar nasituje dan na dan svoja pluća s škodljivi-

Domači obrti na Kranjskem: Sitarstvo.

Iz knjige „Österreich in Wort und Bild“.

pomešanega prahu, tako da bi se bilo res čuditi, če bi slednjič s prahom ne dobil tudi kali bolezni, ki ga spravi navadno po bednem hiranju v rani grob. Trpin išče pri delu sredstva, kako bi si olajšal svoje neprijetno in trudapolno delo; a revež se le še bolj moti, ko upa dobiti blažila v žganjepisju in v žvečenju tobaka. Toda v kljub naporu dela brenkar toliko časa, da odpade prah od dlakovine in žime. Sedaj

vim prahom in slednjič, da bi zacelil rane svoje bede, seže po strupu, ki njegove rane le še hujše razboli. Ali ne bi bilo potreba misliti na to, kako pomagati takim revežem ter odvrniti od ljudi nevarnost pre-zgodnjega hiranja vsled mučnega dela? Kako malo se pač ceni človeško življenje!

Drugo je tkanje sit. Tudi za sita je treba konjsko žimo, katero dobivajo sitarski podjetniki v velikih množinah iz Rusije, Francije, Holandije in Ogrske — dobro oprati, kar se zgodi vse na Savi. Oprano žimo posuše na drogeh ali vrveh in jo potem lepo poravnajo. Razmršeno žimo nekoliko